

K·MEO

LA MOSSA I EL GUÀRDIA CIVIL

Reestructuren els serveis de vigilància de ports, aeroports i fronteres

Jo sóc la Mossa i ell, la meva parella, el Guàrdia Civil. Presente!

Estem molt contents perquè el Govern Central i la Generalitat negocien uns traspassos de vigilància entre les diferents forces de l'Estat. Fins ara jo estava fent rondes al Metro de Barcelona i ell, Presente! a l'aeroport del Prat. Jo de matí, ell Presente! de tarda. Ara en canvi estem els dos a casa. Podria ser que a la llarga aquestes vacances les paguem cares. Un pot acabar a la Jonquera i l'altra al Delta de l'Ebre però com he dit, tot just els governs han iniciat les negociacions i la cosa va per llarg. De moment i de forma transitòria ens han manat de vigilar cadascú un angle del menjador. Ens han regalat uns binocles que ens anem passant i mentre jo miro la façana de l'estació del Prat, ell, Presente! observa els vols en aproximació a les pistes d'aterratge. El nen, el tenim al mig de la sala i qualsevol pot apropar-s'hi quan marraneja.

A casa en parlem força d'aquestes noves directrius perquè no li veiem la gràcia. Ja estàvem bé. El Presente Eso!, sempre ho diu. Les fronteres estan ben guardades. La delinqüència internacional i la de casa estan acostumats al color verd i al tricorni i s'espanten en veure a les garites aquella lluentor de fusell. Als Mossos, i en això t2 raó, ens falta una mica de caràcter, el blau nit de l'uniforme tampoc ajuda i no és el mateix per un contrabandista escoltar un "Alto" amb accent andalús que un "Atureu-vos" empordanès.

Jo, per exemple, descobreixo una

càrrega de preservatius i em poso vermella en canvi el meu marit es posa a riure i s'endú una caixa per casa. L'experiència fa molt en aquests casos. Recordo que una vegada, vaig trobar-me entre dos aigües, una manifestació antimonàrquica i les forces de seguretat i de sobte, un Guàrdia Civil se'm va plantar al davant. Sense que em manés res, vaig posar-me a cantar el Cara al Sol. Ara aquest Guàrdia és el meu sogre.

Què vull dir amb tot això? Doncs que per anar com anem, ja estem bé com estem. S'entén oi? Ni Guàrdies ni Mossos canviarem les coses. Ens posin on ens posin seguirem fent el mec i per això no cal que ens moguin de casa.

GARSA PROSTÀTICA

ENEMICS D'ESPANYA

Diuen que a Espanya hi ha corrupció

Ja ho deia Franco, "el contubernio judeo masónico..." i després deixava anar una sèrie d'insults amb tota la raó. El món ens té enveja, això és el que passa i aprofiten qualsevol ocasió per atacar-nos. Ara mateix la ONG Transparència Internacional, situa a Espanya en el lloc 46 per sota de Ruanda, Botswana o l'Aràbia Saudita, països que no surten ni al mapa.

Algú hauria de posar remei a tanta blasfèmia. Espanya pels que no ho sàpiguen, és terra escollida pel mateix Déu que va escollir també a Jerusalem com a Terra Santa durant les vacances. Un Déu amb vista.

Des dels inicis de la civilització la terra hispana ha estat arca de les joies més apreciades de la humanitat. La germanor, la tolerància, la unió, l'amor dins i fora la família, el treball incansable dels

governants. Qui no recorda a Isabel la Catòlica, al Cid, a Franco, a Aznar? Qui no veu en Abascal el successor dels escollits pel Totpoderós? I d'aquí l'enveja de gents i pobles que no tenen Déus ni mare que els va parir.

L'estranger s'aprofita de la bonhomia del caràcter hispà. Nosaltres, els peninsulars anem a la nostra amb la tranquil·litat del que sap que far el que està manat i que és bo. Treballem la terra i les aigües amb humilitat i confiança. No ens preocupen per les males llengües ni les males persones que les parlen. Nosaltres a lo nostre. Però ens prenen el pèl.

Encara si la ONG aquesta s'hagués queixat del clima patri, doncs mira, podríem parlar-ne. Potser sí que la tempura ha pujat una mica massa i la

pluja ha baixat una altra mica, però dir-nos corruptes és un veritable ultratge. Aquí, a la mare Pàtria Hispana, el polític governa sense més pretensió que servir al poble, la banca ens guarda i fa augmentar la xavalla que ens sobra i els rectors ens protegeixen del pecat i ens condueixen a la vida eterna perquè sí, per bondat, sense esperar res a canvi. Si això és un país corrupte que vingui Déu i ho vegi.

No volem caure en el parany de la xenofòbia però si segueixen així no estaria de més començar a pensar en una gran muralla que ens protegeixi del mal, de l'enveja i del món. A veure si n'aprenen d'una vegada!